

band

BOS

MdR, Jazzgeschiedenis 670. Tijdvak 1959-1964, hoofdstuk 2, Miles Davis, deel 4. Na de prestigieuze LP 'Sketches of Spain' volgden op 7, 20 en 21 maart '61 opnamen van de groep waar Davis normaal mee optrad. En dat was een probleem. Pianist Bill Evans was in november 1958 met zijn trio begonnen, maar had nog wel met 'Kind of Blue' meegedaan, toen Wynton Kelly al zijn opvolger was. Kelly was voor Davis een soort combinatie van Red Garland en Bill Evans. Er was dus een ritmesectie: Wynton Kelly-piano, Paul Chambers-bas, Jimmy Cobb-drums. Maar Davis had geen blazers omdat kort na elkaar zowel Cannonball Adderley als John Coltrane met eigen formaties begonnen. Tenorsaxofonist Jimmy Heath speelde even mee, Davis wilde wel dat hij een tijd bleef, maar Heath had op dat moment geen zin in toernees. Volgde Sonny Stitt die naast tenor- ook altsaxofoon speelde, Davis vond hem toch te veel een echte Bebopper, en die tijd had Davis achter de rug. Zo werd het Hank Mobley, 1930-1986, een ex-Jazz Messenger van Art Blakey. Coltrane suggereerde Davis om Wayne Shorter te vragen, maar die speelde toen bij Blakey, was er musical director, MD, en wilde de Messengers niet zomaar verlaten. Toch was Mobley voor dit kwintet een echte tweede keus, want in het snel-ritmische, lichtvoetige groepje was zijn layed-back manier van spelen als gevolg van het nogal intensief gebruik van genotmiddelen, een vertraag-factor. Vandaar dat in ~~████████████████████~~ ~~██~~ 'Someday my Prince will come' -de nieuwe LP- toch Coltrane in een enkel stuk nog meedeed, zelfs in één ook ~~██~~ Philly Joe Jones op drums i.p.v. Cobb. Ik koos vier stukken, de eerste twee zijn van de 7 maart-session, en beide van Miles Davis. Hij heeft de Harmon-demper in de trompetbeker bij de ballad "Drad-dog".

Miles Davis Quintet: Drad-dog (Miles Davis)

4 - 4:29 - CBS 466312-2

"Drad-dog" wordt gevolgd door de blues "Pfrancing".

Miles Davis Quintet: Pfrancing (Miles Davis)

3 - 8:31 - idem

"Pfrancing", het Miles Davis Quintet voor Columbia in NYC, 7 maart 1961 voor de LP 'Someday my Prince will come', nu Sony-CBS CD. Beide thema's waren van Davis zelf, een zeldzaamheid. Nu een stuk uit de session van 20 maart, een classic van de heren Hill en Robinson: "Old folks".

Miles Davis Quintet: Old folks (D.L.Hill, W.Robinson)

2 - 5:14 - idem

"Old folks", 20 maart '61. Teo Macero, tenorsaxofonist en componist waar we van hoorden in de laatste aflevering van het vorige tijdvak, was bij Columbia in die tijd producer, werd aan Davis toegewezen, de twee konden goed met elkaar opschieten. Macero was het die tape-manipulaties ging bedenken. Montages -splicing- ook indubben, het inspelen van een solo bij een al bestaande opname. Macero deed het zo goed dat het niet te horen is hoe en waar. Voor Teo Macero maakte Miles Davis een stuk gebouwd op toonreeksen, zoals bv. "So What", hier in 6/8 en met John Coltrane erbij: "Teo".

Miles Davis Sextet: Teo (Miles Davis)

5 - 9:34 - idem

"Teo", voor producer Teo Macero, van Miles Davis. Columbia, NYC, 21 maart 1961 - Miles Davis-trompet, John Coltrane en Hank Mobley-tenorsaxofoon, Wynton Kelly-piano, Paul Chambers-bas, Jimmy Cobb-drums. In april speelde Davis met zijn kwintet in de Blackhawk, San Francisco, waar Columbia twee dagen opnamen maakte. Daarvan hoort u in de komende twee afleveringen. Dit was Jazzgeschiedenis 670, MdR.

voor de LP/CD 'Someday my Prince will come.'

0 0 0 0 0